

**ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE
MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN REPUBLIKO POLJSKO
O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA V ZVEZI Z DAVKI NA
DOHODEK IN PREMOŽENJE**

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Republiko Slovenijo in Republiko Poljsko o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki na dohodek in premoženje, podpisane 28. junija 1996 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Republika Poljska podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Združeno besedilo MLI in konvencije predstavlja skupno razumevanje pristojnih organov Republike Slovenije in Republike Poljske glede prilagoditev konvencije, opravljenih z MLI.

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Republike Poljske glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 23. januarja 2018. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije, št. 23/97-MP and 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>) in na Poljskem v Uradnem listu iz leta 2018, postavka 1369

(<http://www.dziennikustaw.gov.pl/du/2018/1369/1>), in v Uradnem listu iz leta 1998, št. 35, postavka 198, (https://www.finanse.mf.gov.pl/c/document_library/get_file?uuid=b809ae59-ee78-462b-be10-f60d64a29646&groupId=766655).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Republike Poljske glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 23. januarja 2018, je dostopno na [spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Republike Poljske v njihovih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 23. januar 2018 za Republiko Poljsko.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. julij 2018 za Republiko Poljsko.

V skladu s prvim odstavkom 35. člena MLI, se prvi odstavek 4. člena, šesti odstavek 5. člena, prvi odstavek 6. člena, prvi odstavek 7. člena, prvi odstavek 8. člena in četrti odstavek 9. člena MLI v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati v Republiki Sloveniji:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019 ali po njem, in
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019 ali po njem.

V skladu s prvim odstavkom 35. člena MLI, se prvi odstavek 4. člena, šesti odstavek 5. člena, prvi odstavek 6. člena, prvi odstavek 7. člena, prvi odstavek 8. člena in četrti odstavek 9. člena MLI v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati v Republiki Poljski:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2019 ali po njem, in
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Poljska, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2019 ali po njem.

Združeno besedilo MLI in konvencije

K O N V E N C I J A
MED REPUBLIKO SLOVENIJO
IN REPUBLIKO POLJSKO O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA
V ZVEZI Z DAVKI NA DOHODEK IN PREMOŽENJE

Republika Slovenija in Republika Poljska sta se **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 6. člena MLI]** [v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki na dohodek in premoženje,]

Naslednji prvi odstavek 6. člena MLI nadomešča besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *ta konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

dogovorili o naslednjem:

1. člen

Osebe, za katere se uporablja konvencija

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

Davki, za katere se uporablja konvencija

1. Ta konvencija se uporablja za davke na dohodek in premoženje, ki jih uvajajo država pogodbenica, njene politične enote ali njene lokalne oblasti, ne glede na to, kako so uvedeni.

2. Za davke na dohodek in premoženje štejemo vse davke, ki se uvedejo na celotni dohodek, na celotno premoženje ali na sestavine dohodka ali premoženja, vključujoč davke

na dobiček od odsvojitve premoženja ali nepremičnin, davke na celotne zneske mezd ali plač, ki jih plačujejo podjetja, kot tudi davke na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

a) v Sloveniji:

1. davek na dobiček pravnih oseb;
2. davek na dohodek posameznikov, vključujoč mezde in plače, dohodek od kmetijskih dejavnosti, dohodek iz poslovanja, kapitalске dobičke in dohodek iz nepremičnin in premoženja;
3. davek na premoženje;

(v nadaljevanju: "slovenski davek");

b) na Poljskem:

1. davek na dohodek fizičnih oseb;
2. davek na dohodek podjetij;

(v nadaljevanju "poljski davek").

4. Ta konvencija se uporablja tudi za kakršne koli enake ali vsebinsko podobne dajatve, ki bodo uvedene po datumu podpisa konvencije dodatno k že obstoječim dajatvam ali namesto njih. Pristojni organi držav pogodbenic morajo drug drugega obvestiti o vseh bistvenih spremembah, ki so bile izvedene v ustreznih davčnih zakonih.

3. člen

Splošne definicije

1. Za namene te konvencije, razen če kontekst ne zahteva drugače:

- a) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" pomenita Republiko Slovenijo in Republiko Poljsko, glede na kontekst te konvencije; če pa se izraza uporabljata v zemljepisnem smislu, pomenita ozemlje Slovenije ali Poljske in vsako površino ob njunih teritorialnih vodah, vključno z morskim dnom in podtaljem, kjer lahko obe državi izvajata svoje suverene pravice in sodno oblast nad takšnimi področji in njihovimi naravnimi bogastvi;
- b) izraz "oseba" zajema posameznika, družbo ali katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;
- c) izraz "družba" pomeni katero koli korporacijo ali enoto, ki se obravnava kot korporacija v davčne namene;
- d) izraza "podjetje države pogodbenice", in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;

- e) izraz "mednarodni promet" pomeni kakršen koli prevoz z ladjo, letalom ali cestnim prevoznim sredstvom, s katerim upravlja podjetje, ki ima sedež dejanske uprave v državi pogodbenici, razen kadar ladja, letalo ali cestno prevozno sredstvo opravljajo prevoze izključno med kraji v drugi državi pogodbenici;
- f) izraz "pristojni organ" pomeni:
 - (i) v Sloveniji: Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
 - (ii) na Poljskem: ministra za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
- g) izraz "državljan" pomeni:
 - (i) katerega koli posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;
 - (ii) katero koli pravno osebo, partnerstvo ali združenje, katere status izhaja iz zakonov, ki veljajo v državi pogodbenici.

2. Kadar uporablja država pogodbenica to konvencijo, ima vsak izraz, ki s konvencijo ni opredeljen, če kontekst ne zahteva drugače, tak pomen, kot ga ima po njenih zakonih, ki se nanašajo na davke, za katere se uporablja ta konvencija.

4. člen

Rezident

1. Za namene te konvencije izraz "rezident države pogodbenice" pomeni katero koli osebo, ki je v skladu z zakoni te države pogodbenice dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, bivališča, sedeža uprave ali katerega koli drugega kriterija podobne narave. Vendar ta izraz ne pomeni katere koli osebe, ki je dolžna plačevati v državi le davke od dohodkov, ki izvirajo v tej državi ali od premoženja, ki se tam nahaja.

2. Kadar je v skladu z določbami prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status opredeli, kot sledi:

- a) šteje se za rezidenta države, kjer ima stalno prebivališče; če ima stalno prebivališče v obeh državah, se šteje za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče vitalnih interesov);
- b) če države, v kateri ima središče svojih vitalnih interesov, ni mogoče določiti, ali če nima na razpolago stalnega prebivališča v eni ali drugi državi, se šteje, da je rezident države, v kateri običajno prebiva;
- c) če ima svoje običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojni organi držav pogodbenic razrešijo to vprašanje s skupnim dogovorom.

3. **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 4. člena MLI]** [Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, razen posameznika, rezident v obeh državah pogodbenicah, se šteje za rezidenta države, v kateri je njen sedež dejanske uprave.]

Naslednji prvi odstavek 4. člena MLI nadomešča tretji odstavek 4. člena te konvencije:

4. ČLEN MLI – SUBJEKTI Z DVOJNIM REZIDENTSTVOM

Kadar je zaradi določb *te konvencije* oseba, ki ni posameznik, rezident obeh *držav pogodbenic*, si pristojna organa *držav pogodbenic* prizadevata s skupnim dogovorom določiti *državo pogodbenico*, za katero se bo štelo, da je taka oseba njen rezident za namene *te konvencije*, ob upoštevanju njenega sedeža dejanske uprave, kraja ustanovitve ali drugačnega oblikovanja in katerih koli drugih ustreznih dejavnikov. Če takega dogovora ni, taka oseba ni upravičena do davčnih olajšav ali oprostitev po *tej konvenciji*, razen v obsegu in na način, o katerih se lahko dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*.

5. člen

Stalna poslovna enota

1. Za namene te konvencije izraz "stalna poslovna enota" pomeni stalno mesto poslovanja, v katerem se v celoti ali delno odvijajo posli določenega podjetja.

2. Izraz "stalna poslovna enota" še posebej vključuje:

- a) sedež uprave;
- b) podružnico;
- c) poslovalnico;
- d) tovarno;
- e) delavnico, in
- f) rudnik, naftno ali plinsko nahajališče, kamnolom ali kateri koli drug kraj, kjer pridobivajo naravne vire.

3. Gradbišče, projekt gradnje ali instalacij pomeni stalno poslovno enoto samo, če traja dlje kot 12 mesecev.

4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:

- a) uporabe prostorov izključno za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zalog dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo zaradi skladiščenja, razstavitve ali dostave;

- c) vzdrževanja zalog dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, izključno za namene predelave v drugem podjetju;
- d) vzdrževanja stalnega kraja poslovanja izključno za nakup dobrin ali blaga ali za zbiranje podatkov za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega kraja poslovanja izključno z namenom izvajanja katere koli druge dejavnosti pripravljalne ali pomožne narave za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega kraja poslovanja izključno zaradi kakršne koli kombinacije dejavnosti, navedenih v pododstavkih a) do e), če je celotna dejavnost stalnega kraja poslovanja, ki izvira iz te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.

5. Kljub določbam prvega in drugega odstavka, kjer oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega veljajo določbe šestega odstavka – deluje v državi pogodbenici v imenu podjetja in ima oziroma običajno uporablja pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se šteje, da ima podjetje stalno poslovno enoto v tej državi za vse dejavnosti, ki jih ta oseba opravlja za podjetje, razen če njene dejavnosti niso omejene na tiste, omenjene v četrtem odstavku, zaradi katerih se ta stalni kraj poslovanja po tem odstavku ne bi štel za stalno poslovno enoto, če bi se te dejavnosti opravlale prek stalnega kraja poslovanja.

6. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici, če opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali kakršnega koli drugega agenta, ki ima neodvisen status, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje ali jo nadzoruje družba, ki je rezident druge države pogodbenice, oziroma ki izvaja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače), samo po sebi še ne pomeni, da se taka družba šteje za stalno poslovno enoto druge.

6. člen

Dohodek od nepremičnin

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom od kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Izraz “nepremičnine” ima pomen, ki ga določa zakonodaja države pogodbenice, v kateri je določena nepremičnina. Izraz zajema vselej tudi premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živi in neživi inventar kmetijskih in gozdnih gospodarstev, pravice, za katere veljajo določbe splošnega prava, ki se nanašajo na zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rud, virov ter drugih naravnih bogastev. Ladje, čolni, letala in cestna prevozna sredstva se ne štejejo kot nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek, ustvarjen z neposredno uporabo, oddajanjem v najem ali drugačno uporabo nepremičnine.

4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek od nepremičnine podjetja in za dohodek od nepremičnine, ki se uporablja za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

Poslovni dobiček

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje kot prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo v tolikšni meri, kolikor se pripisuje tej stalni poslovni enoti.

2. V skladu z določbami tretjega odstavka, kjer podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, bo v vsaki državi pogodbenici stalni poslovni enoti pripisan dobiček, ki bi ga lahko pričakovali, če bi bila podjetje in stalna poslovna enota dve različni in ločeni podjetji, ki se ukvarjata z enakimi ali podobnimi dejavnostmi pod enakimi ali podobnimi pogoji in delujeta popolnoma neodvisno drug od drugega.

3. Pri določanju dobičkov stalne poslovne enote se mora dovoliti odbitek stroškov, ki nastanejo pri poslovanju stalne poslovne enote, vključujoč poslovske in splošne upravne stroške, ki so nastali bodisi v državi, kjer je stalna poslovna enota, ali drugje.

4. Če je bilo v državi pogodbenici običajno določati dobiček, ki se pripisuje stalni poslovni enoti na podlagi razdelitve celotnega dobička podjetja na različne dele, nič v drugem odstavku ne more preprečiti državi pogodbenici, da bi določala dobiček za obdavčenje s takšno razdelitvijo, ki je običajna. Metoda razdelitve mora vseeno biti takšna, da so rezultati v skladu z načeli, ki jih vsebuje ta člen.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripisuje dobiček, če samo kupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se morajo stalni poslovni enoti dobički določati po isti metodi leto za letom, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.

7. Kjer dobički vključujejo dele dohodka, ki so posebej obravnavani v drugih členih te konvencije, na določbe tistih členov ne bodo vplivale določbe tega člena.

8. člen

Mednarodni prevoz

1. Dobički iz prevozov z ladjami, letali ali s cestnimi prevoznimi sredstvi v mednarodnem prometu se lahko obdavčijo samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

2. Če je sedež dejanske uprave ladijskega prevoznega podjetja na ladji, se šteje, da je sedež v državi pogodbenici, v kateri se nahaja matična luka ladje, če pa ladja nima matične luke, je sedež v državi pogodbenici, katere rezident je prevoznik.

3. Določila prvega odstavka veljajo tudi za dobičke iz udeležbe v skupnem skladu (pool), mešanem podjetju ali mednarodni poslovni agenciji.

9. člen

Povezana podjetja

1. Kjer

a) podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno sodeluje pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali

b) iste osebe sodelujejo neposredno ali posredno pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice,

in v obeh primerih obstajajo oziroma se uvedejo med dvema podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih razmerjih pogoji, ki so drugačni od tistih, kakršni bi bili med neodvisnimi podjetji, potem se dobički, do katerih bi – če takih pogojev ne bi bilo – v enem od podjetij prišlo, vendar – prav zaradi takih pogojev do njih ni prišlo, smejo vključiti v dobičke tega podjetja in ustrezno obdavčiti.

2. Kjer država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje in ustrezno obdavči – dobičke, ki so bili že obdavčeni v drugi državi pogodbenici v okviru podjetja te druge države pogodbenice in so tako vključeni dobički tisti dobički, ki bi jih sicer imelo podjetje prve omenjene države, če bi bili pogoji med obema podjetjema enaki pogojem med neodvisnimi podjetji, takrat mora ta druga država ustrezno prilagoditi znesek davka, ki se v tej državi zaračuna od takega dobička. Pri določanju take prilagoditve, je treba upoštevati določbe te konvencije in pristojni organi držav pogodbenic se med seboj posvetujejo, če je to potrebno.

10. člen

Dividende

1. Dividende, ki jih družba – rezident države pogodbenice – izplača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Vendar se takšne dividende lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki izplačuje dividende, v skladu z zakoni te države, če pa je prejemnik upravičeni lastnik dividend, tako obračunani davek ne sme presegati:

a) **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 8. člena MLI]** [5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki – v primeru Poljske – ni partnerstvo in ki ima v neposredni lasti vsaj 25 odstotkov kapitala družbe, ki izplačuje dividende;]

Naslednji prvi odstavek 8. člena MLI se uporablja za pododstavek a drugega odstavka 10. člena te konvencije:

8. ČLEN MLI – TRANSAKCIJE V ZVEZI S PRENOSOM DIVIDEND

Pododstavek a drugega odstavka 10. člena te konvencije se uporablja le, če so pogoji lastništva, navedeni v teh določbah, izpolnjeni ves čas 365-dnevnega obdobja, ki vključuje dan plačila dividend (za namene izračuna tega obdobja se ne upoštevajo spremembe lastništva, ki bi nastale neposredno zaradi korporativne reorganizacije, kot je združitev ali razdružitev družbe, ki ima delnice ali plačuje dividende).

- b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Določbe tega odstavka ne vplivajo na obdavčenje družbe glede na dobičke, iz katerih so izplačane dividende.

3. Izraz "dividende", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, "jouissance delnic" ali "jouissance pravic", rudniških delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, kot tudi dohodek iz drugih pravic v družbi, ki se davčno obravnava enako kot dohodek od delnic po zakonih države, katere rezident je družba, ki plačuje dividende.

4. Določbe prvega in drugega odstavka ne veljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki izplačuje dividende prek stalne poslovne enote podjetja, ki se tam nahaja, ali opravlja v drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve prek stalne baze, ki se tam nahaja, in je holding, ki se mu izplačujejo dividende, dejansko povezan s takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takšnem primeru veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar družba, ki je rezident države pogodbenice, dobiva svoje dobičke ali dohodke iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenih davkov na dividende, ki jih izplača družba, razen če so te dividende izplačane rezidentu te druge države, oziroma če je holding, ki se mu izplačujejo dividende, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne obračunati na nerazdeljene dobičke družbe davka na nerazdeljene dobičke, celo če se izplačane dividende ali nerazdeljeni dobički sestojijo v celoti ali delno iz dobičkov ali dohodka, ki nastane v tej drugi državi pogodbenici.

11. člen

Obresti

1. Obresti, ki nastajajo v državi pogodbenici in so izplačane rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Vendar so lahko take obresti obdavčene tudi v državi pogodbenici, v kateri so nastale in v skladu z zakoni te države, če pa je prejemnik upravičeni lastnik obresti, tako obračunani davek ne sme presegati 10 odstotkov bruto zneska obresti.

3. Ne glede na določila drugega odstavka obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in jih prejema vlada druge države pogodbenice, vključno z organi njene lokalne uprave in centralno banko, so oproščene davkov v prvo omenjeni državi.

4. Izraz "obresti", kot se uporablja v tem členu, pomeni dohodek iz terjatev kakršne koli vrste, ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko ali ne in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe pri dolžnikovih dobičkih in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev in dohodek iz zadolžnic ali obveznic vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takšnim vrednostnim papirjem, zadolžnicam ali obveznicam. Pogodbene kazni zaradi zamude v plačilu se po tem členu ne štejejo za obresti.

5. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici, v kateri nastajajo obresti iz stalne poslovne enote, ki je v njej, ali opravlja v tej drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve iz stalne baze, ki je v njej, in je terjatev, v zvezi s katero se izplačujejo obresti, dejansko povezana s takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takih primerih veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

6. Šteje se, da so obresti nastale v državi pogodbenici, kadar je plačnik država, politična enota, organ lokalne oblasti ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to ali je rezident države pogodbenice ali ne, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastal dolg, od katerega se plačujejo obresti in te obresti plačuje stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so te obresti nastale v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med obema in kako drugo osebo, znesek obresti glede na terjatev za katero se plačujejo, presega znesek, ki bi bil dogovorjen med plačnikom in upravičenim lastnikom, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takšnem primeru se presežni del plačila obdavči v skladu z zakoni vsake države pogodbenice, pri tem pa je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

Licenčnine in avtorski honorarji

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastajajo v državi pogodbenici in se izplačujejo rezidentu v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavčujejo v tej drugi državi.

2. Licenčnine in avtorski honorarji, omenjeni v prvem odstavku, se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo v skladu z zakoni te države pogodbenice, vendar pa, če je prejemnik upravičeni lastnik licenčnin ali avtorskih honorarjev, tako obračunani davek ne sme presegati 10 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", uporabljen v tem členu, pomeni kakršna koli plačila, prejeta za uporabo ali pravico do uporabe, kakršne koli avtorske pravice za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi, kakršnega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka, ali za informacije, ki se nanašajo na industrijske, komercialne ali znanstvene izkušnje.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici, v kateri nastajajo licenčnine in avtorski honorarji iz stalne poslovne enote, ki je v njej, ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze, ki je v njej, in je pravica ali lastnina, v zvezi s katero se izplačujejo licenčnine in avtorski honorarji, dejansko povezana s takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takih primerih veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik država, politična enota, organ lokalne oblasti ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to ali je rezident države pogodbenice ali ne, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčin in avtorskih honorarjev in te licenčnine in avtorske honorarje plačuje stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med obema in kako drugo osebo, znesek licenčin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, ki bi bil dogovorjen med plačnikom in upravičenim lastnikom, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takšnem primeru se presežni del plačila obdavči v skladu z zakoni vsake države pogodbenice, pri tem pa je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

Kapitalski dobički

1. Dobički, ki jih rezident države pogodbenice dobi z odtujitvijo nepremičnin, ki so navedene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Dobički od odtujitve premoženja, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki ga ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premoženja, ki pripadajo stalni bazi, ki jo ima rezident države pogodbenice na voljo v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, vključujoč dobičke od odtujitve takšne stalne poslovne enote (samostojno ali skupaj s celotnim podjetjem) ali takšne stalne baze, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

3. Dobički od odtujitve ladij, letal ali cestnih prevoznih sredstev, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premoženja v zvezi s prevozi takšnih ladij, letal ali cestnih prevoznih sredstev se lahko obdavčijo samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

4. **[PRILAGOJENO s četrtem odstavkom 9. člena MLI]** [Dobički od odtujitve kakršnega koli drugega premoženja, razen premoženja, navedenega v prvem, drugem in tretjem odstavku se obdavčijo samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.]

Naslednji četrti odstavek 9. člena MLI se uporablja in prevlada nad četrtem odstavkom 13. člena te konvencije:

9. ČLEN MLI – KAPITALSKI DOBIČKI IZ ODTUJITVE DELNIC ALI DELEŽEV V SUBJEKTIH, KATERIH VREDNOST IZHAJA PREDVSEM IZ NEPREMIČNEGA PREMOŽENJA

Za namene *te konvencije* se lahko dobički, ki jih rezident *države pogodbenice* doseže z odtujitvijo delnic ali primerljivih deležev, kot so deleži v partnerstvu ali skrbniškem skladu, obdavčijo v drugi *državi pogodbenici*, če je kadar koli v obdobju 365 dni pred odtujitvijo več kot 50 odstotkov vrednosti teh delnic ali primerljivih deležev izhajalo neposredno ali posredno iz nepremičnega premoženja (nepremičnin), ki je v tej drugi *državi pogodbenici*.

14. člen

Samostojne osebne storitve

1. Dohodek, ki ga rezident države pogodbenice ustvari s poklicnimi storitvami ali drugimi samostojnimi dejavnostmi, se obdavči samo v tej državi, razen če ima svojo stalno bazo za opravljanje svojih dejavnosti, ki mu je redno na voljo v drugi državi pogodbenici. V tem primeru se lahko v tej drugi državi obdavči samo tolikšen del dohodka, kolikor ga lahko pripišemo tej stalni bazi.

2. Izraz "poklicne storitve" vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti kot tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

Odvisne osebne storitve

1. V skladu z določbami iz 16., 18., 19. in 20. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih prejema rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja v drugi državi, se lahko takšna plačila, ki od tam izvirajo, obdavčijo v tej drugi državi.

2. Kljub določbam prvega odstavka se prejemek, ki ga prejme rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) prejemnik prebiva v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v koledarskem letu, in

- b) se prejemek izplača oziroma ga izplačajo v imenu delodajalca, ki ni rezident druge države, in
- c) prejemka ne plačuje stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se prejemek iz zaposlitve, ki se izvaja na ladji ali letalu, s katerim se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave uprave podjetja.

16. člen

Plačila direktorjem

Plačila direktorjem in druga podobna plačila, ki jih prejema rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. člen

Umetniki in športniki

1. Kljub določbam 14. in 15. člena se lahko dohodek, ki ga ustvari rezident države pogodbenice kot na primer gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik ali kot športnik, s svojimi osebnimi dejavnostmi, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja umetnik ali športnik s to svojo dejavnostjo, ne pripada samemu umetniku ali športniku, temveč drugi osebi, je ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavčen v državi pogodbenici, v kateri se opravljajo dejavnosti umetnika ali športnika.

3. Kljub določbam prvega in drugega odstavka tega člena se lahko dohodek, pridobljen z osebnimi dejavnostmi, ki ga umetniki ali športniki, ki so rezidenti države pogodbenice, zaslužijo kot umetniki ali športniki z dejavnostmi v drugi državi pogodbenici v okviru programa kulturne ali športne izmenjave, ki ga odobrita obe državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi.

18. člen

Pokojnine

V skladu z določbami drugega odstavka 19. člena se pokojnine in druga podobna nadomestila, ki se izplačajo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

19. člen

Državna služba

1. a) Nadomestila, razen pokojnin, ki jih izplača posamezniku država pogodbenica, politična enota, ali njeni organi lokalne oblasti za storitve, ki jih opravi za to državo pogodbenico, politično enoto ali organ lokalne oblasti, se lahko obdavčijo samo v tej državi pogodbenici.
- b) Takšno nadomestilo pa je lahko obdavčeno samo v drugi državi pogodbenici, če so storitve izvršene v drugi državi pogodbenici in če je posameznik rezident te druge države pogodbenice, ki je:
 - (i) državljan te druge države pogodbenice; ali
 - (ii) ni postal rezident te druge države pogodbenice izključno za namene opravljanja storitev.
2. a) Vsaka pokojnina, ki jo izplačajo, ali se izplača iz sredstev skladov, ki so jih oblikovali država pogodbenica, politična enota ali njen organ lokalne oblasti, posamezniku v zvezi z opravljenimi storitvami za to državo pogodbenico ali politično enoto ali njen organ lokalne oblasti, se obdavči samo v tej državi pogodbenici.
- b) Vendar pa se takšna pokojnina obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države pogodbenice.
3. Določbe 15., 16. in 18. člena se uporabljajo za nadomestila in pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali politične enote ali njenega organa lokalne oblasti.

20. člen

Profesorji in raziskovalci

V obdobju dveh let, odkar je fizična oseba prvič prispela v državo pogodbenico in postala njen rezident z namenom, da bi poučevala, predavala ali opravljala raziskovalno delo na univerzi, kolidžu ali drugi šoli ali katerikoli priznani izobraževalni ali raziskovalni ustanovi te države pogodbenice in je bila takrat ali pa tik pred tem rezident druge države pogodbenice, se prihodki takšne osebe v zvezi s takšnim poučevanjem, predavanji ali raziskovalnim delom ne obdavčijo v prvi omenjeni državi.

21. člen

Študenti

1. Študent, pripravnik ali učenec, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in ki je v prvi omenjeni državi pogodbenici prisoten samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, je oproščen davkov v prvi omenjeni državi na

plačila, ki jih prejema za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje, če ta plačila izvirajo iz virov zunaj te države.

2. Glede dotacij, štipendij in prejemkov iz zaposlitve, ki jih ne opredeljuje prvi odstavek, ima študent, učenec ali pripravnik pravico do enakih oprostitev, olajšav ali znižanj davkov, kot jih imajo rezidenti države pogodbenice, v kateri je na obisku.

22. člen

Drugi dohodki

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, kjer koli izvirajo, ki niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, razen za dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote, ki se nahaja v njej, ali opravlja v drugi državi samostojne osebne storitve prek stalne baze, ki se nahaja v njej, in je pravica ali imetje, za katero se plačuje dohodek, dejansko povezana s takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takšnem primeru veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

23. člen

Obdavčevanje premoženja

1. Premoženje, ki sestoji iz nepremičnin, navedenih v 6. členu, ki je last rezidenta države pogodbenice in je v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Premoženje, ki sestoji iz premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali iz premičnin, ki pripadajo stalni bazi, ki je na voljo rezidentu države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Premoženje, ki sestoji iz ladij, letal in cestnih prevoznih sredstev, ki se uporabljajo v mednarodnem prometu, ter premičnin, potrebnih za delovanje takšnih ladij, letal in cestnih prevoznih sredstev, se lahko obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

4. Vse drugo premoženje rezidenta države pogodbenice se obdavči samo v tej državi.

24. člen

Metode za odpravo dvojnega obdavčevanja

Dvojno obdavčevanje se odpravi, kot sledi:

1. v Sloveniji:

- a) Kadar rezident Slovenije ustvari dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se lahko v skladu z določbami te konvencije obdavči na Poljskem, Slovenija odobri:
- (i) kot odbitek od davka na dohodek tega rezidenta, znesek, ki je enak plačanemu davku na dohodek na Poljskem;
 - (ii) kot odbitek od davka na premoženje tega rezidenta, znesek, ki je enak plačanemu davku na premoženje na Poljskem.

Takšen odbitek ne sme v nobenem primeru presegati tistega davka na dohodek ali premoženje, ki je bil izračunan pred odbitkom in ki se, odvisno od primera, nanaša na dohodek ali premoženje, obdavčljivo na Poljskem.

2. Na Poljskem:

- a) **[NADOMEŠČENO s šestim odstavkom 5. člena MLI]** [kadar rezident Poljske ustvari dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v Sloveniji, Poljska v skladu z določbami pododstavka b) takšen dohodek ali premoženje oprosti davka. Poljska lahko pri izračunu višine davka na preostali dohodek ali premoženje takšnega rezidenta lahko uporabi davčno stopnjo, ki bi bila uporabljena, če dohodek, za katerega velja oprostitev, ne bi bil oproščen davkov;]

Naslednji šesti odstavek 5. člena MLI nadomešča pododstavek a drugega odstavka 24. člena te konvencije:¹

**5. ČLEN MLI – UPORABA METOD ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČEVANJA
(Možnost C)**

Kadar rezident *Poljske* doseže dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se lahko obdavči v *Sloveniji* v skladu z določbami *te konvencije* (razen če te določbe omogočajo, da *Slovenija* obdavčitev opravi izključno zato, ker je ta dohodek tudi dohodek, ki ga doseže rezident *Slovenije*), *Poljska* dovoli:

- i) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v *Sloveniji*;
- ii) kot odbitek od davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v *Sloveniji*.

Tak odbitek ne sme presegati tistega dela pred odbitkom izračunanega davka od dohodka ali premoženja, ki se nanaša na dohodek ali premoženje, ki se lahko obdavči v *Sloveniji*.

Kadar je v skladu s katero koli določbo *te konvencije* dohodek, ki ga doseže, ali premoženje, ki ga ima v lasti rezident *Poljske*, oproščen davka na *Poljskem*, lahko *Poljska* pri izračunu davka od preostalega dohodka ali premoženja tega rezidenta kljub temu upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.

¹ Upoštevajte, da je v poljskem alternatu te konvencije določba v zvezi s poljsko metodo za odpravo dvojnega obdavčevanja oštevilčena kot prvi odstavek 24. člena, medtem ko je določba v zvezi s slovensko metodo za odpravo dvojnega obdavčevanja oštevilčena kot drugi odstavek 24. člena.

- b) kadar rezident Poljske ustvari vrste dohodkov, ki se v skladu z določili 10., 11. in 12. člena lahko obdavčijo v Sloveniji, Poljska odobri znesek, enak davku na dohodek, ki je bil plačan v Sloveniji, kot odbitek od davka na dohodek tega rezidenta. Takšen odbitek pa ne sme presegati tistega dela davka, izračunanega pred odobritvijo odbitka, ki se pripiše takšnim vrstam dohodkov, ustvarjenih v Sloveniji.

3. Če je v skladu s katerim koli določilom te konvencije dohodek, ki ga ustvari, ali premoženje, ki ga ima v lasti rezident države pogodbenice, oproščen davka v tej državi pogodbenici, lahko ta država pri obračunavanju davka od preostalega dohodka ali premoženja zadevnega rezidenta vseeno upošteva od davka oproščeni dohodek ali premoženje.

25. člen

Enako obravnavanje

1. Državljanı države pogodbenice v drugi državi pogodbenici ne smejo biti zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršnim koli zahtevam s tem v zvezi, ki je drugačno ali bolj obremenjujoče, kot je ali je lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še posebno glede rezidentstva. Ta določba velja, ne glede na določbe 1. člena, tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Obdavčenje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v drugi državi pogodbenici, kot bi bilo obdavčenje podjetij te druge države, ki opravlja enake dejavnosti. Ta določba se ne razume, kot da zavezuje državo pogodbenico, da dodeli rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave in odbitke za davčne namene na račun osebnega statusa ali družinskih obveznosti, ki jih dodeljuje svojim rezidentom.

3. Razen kjer veljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji in druga izplačila, ki jih izplačuje podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice za namene določitve obdavčljivega dobička takega podjetja, odbijajo pod istimi pogoji, kot če bi bili izplačani rezidentu prve omenjene države. Tudi dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice se pri ugotavljanju obdavčljivega premoženja tega podjetja odbijajo pod enakimi pogoji, kot da bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države.

4. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali zahtevam s tem v zvezi, ki bi bile drugačne ali bolj obremenjujoče kot obdavčenje in s tem povezane zahteve, katerim so ali so lahko zavezana druga podobna podjetja prve omenjene države.

5. Določbe tega člena se uporabljajo kljub določbam 2. člena za davke vseh vrst in opisov.

26. člen

Postopek skupnega dogovora

1. Kadar oseba meni, da so ali bodo dejanja ene ali obeh držav pogodbenic imela za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na sredstva, ki mu jih omogoča domača zakonodaja teh dveh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, če se njegov primer nanaša na prvi odstavek 25. člena, pa tisti državi pogodbenici, katere državljan je. Zadeva mora biti vložena v treh letih od prve prijave dejanja, ki je imelo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami te konvencije.

2. Pristojni organ si mora, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadevati razrešiti primer v skupnem dogovoru s pristojnim organom druge države pogodbenice, z namenom, da bi se izognil obdavčenju, ki ni v skladu z določbami te konvencije. Vsak dogovor, ki ga skleneta, je treba izvajati ne glede na roke v domači zakonodaji držav pogodbenic.

3. Pristojni organi držav pogodbenic si morajo prizadevati s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki izvirajo iz razlage ali uporabe te konvencije. Prav tako se lahko med seboj posvetujejo o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih ne predvideva ta konvencija.

4. Pristojni organi držav pogodbenic lahko neposredno komunicirajo drug z drugim, da bi dosegli dogovor v smislu zgornjih odstavkov. Kadar se za doseg dogovora zdi to priporočljivo, se pristojni organi držav pogodbenic lahko sestanejo v komisiji za ustno izmenjavo mnenj, ki je sestavljena iz predstavnikov pristojnih organov držav pogodbenic.

27. člen

Izmenjava informacij

1. Pristojni organi držav pogodbenic si izmenjujejo informacije, ki so potrebne za izvajanje določb te konvencije ali domačih zakonov držav pogodbenic, ki veljajo za davke, ki so zajeti v tej konvenciji, če obdavčevanje v skladu z njimi ne nasprotuje tej konvenciji. Izmenjava informacij ni omejena s 1. členom. Vsaka informacija, ki jo prejme država pogodbenica, se obravnava za tajno na enak način, kot se informacije, pridobljene po zakonih te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), ki odmerjajo ali pobirajo davke iz te konvencije, ki izvajajo njihovo izterjavo ali pregon v zvezi z njimi, ali odločajo o pritožbah v zvezi z njimi. Te osebe in oblasti morajo uporabljati informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo na javnih sodnih razpravah ali pri sodnih odločitvah.

2. V nobenem primeru se določbe prvega odstavka ne smejo razumeti, kot da nalagajo obveznosti državi pogodbenici:

- a) da izvaja administrativne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo ali administrativno prakso te ali druge države pogodbenice;

- b) da preskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonski ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice;
- c) da preskrbi informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinske postopke ali informacije, katerih razkritje bi nasprotovalo javnemu redu (*ordre public*).

28. člen

Diplomatski predstavniki in konzularni uslužbenci

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti diplomatskih predstavnikov ali konzularnih uslužbencev, določene s splošnimi pravili mednarodnega prava ali z določbami posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV (Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *te konvencije* se ugodnost po *tej konvenciji* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *te konvencije*.

29. člen

Začetek veljavnosti

1. Državi pogodbenici druga drugo obvestita, da so ustavne zahteve za začetek veljavnosti te konvencije izpolnjene.

2. Ta konvencija začne veljati devetdeset dni po datumu tistega od obvestil, omenjenih v prvem odstavku, ki je bilo poslano kasneje, njene določbe pa veljajo:

- a) v zvezi z davki, zadržanimi pri izvoru, za zneske dohodka, ustvarjenega dne 1. januarja ali pa po prvem januarju v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati ta konvencija;
- b) v zvezi z drugimi davki na dohodek in davki na premoženje za takšne davke, ki se zaračunajo za katero koli davčno leto z začetkom prvega januarja ali pa po prvem januarju v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati ta konvencija.

3. Določila konvencije med SFR Jugoslavijo in Republiko Poljsko o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka in premoženja, podpisane v Varšavi dne 10. januarja 1985, prenehajo veljati za kakršen koli slovenski ali poljski davek v zvezi z dohodkom, za katerega obdavčitev velja ta konvencija v skladu z določili drugega odstavka.

30. člen

Prenehanje veljavnosti

Ta konvencija velja, dokler je ne odpove država pogodbenica. Vsaka država pogodbenica lahko odpove konvencijo po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najpozneje do 30. junija v koledarskem letu po preteku petih let od dneva začetka veljavnosti te konvencije. V takem primeru ta konvencija preneha veljati za davke v katerem koli obračunskem letu, ki se začne po 31. decembru v koledarskem letu, ko je bilo dano obvestilo o prenehanju.

Da bi to potrdila, sta pooblaščenca držav pogodbenic, ki sta za to pravilno pooblaščenca, podpisala to konvencijo.

Sestavljeno v dveh izvodih v Ljubljani dne 28. junija 1996 v angleškem jeziku.

Za Republiko Slovenijo

Zoran Thaler

Za Republiko Poljsko

Dariusz Rosati